

esteretsdom. Jeg veed ikke, om det ærede Ting finder, at det er en lystelig Stilling, mig forekommer den dog at være noget uholdbar. — Jeg takker den ærede Ordfører for hans Oplysning om, at der ved Medlemmer kun forstaaes Cierne; men jeg vil gjøre opmærksom paa den af mig bebudede deraf følgende Mangel ved Endringsforslaget. Der er nemlig Tale om „Digelagets Udgifter“. Nu er der jo vel ikke Noget, og da mindst den ærede Ordfører, som tvivler om, at Bedligholdsudgifterne høre med til Digelagets Udgifter, da der lige oven over staar, at Vedtægten skal tage Bestemmelse om Bedligholdelsen af Digerne, og der i § 7 lige under § 6 staar, at Bedligholdsudgifterne refunderes og bæres af Brugerne. Jeg tør altsaa tro, at naar den ærede Ordfører siger, at Medlemmer ere alle de Personer, der bidrage til Digelagets Udgifter, — det er jo derefter Vedkommendes Stemme og dennes Vægt beregnes, — saa har han dermed angivet, at det er dem, der deltage i Bedligholdelsen, som det kommer an paa, altsaa ogsaa er Brugerne, der efter Endringsforslagets Udtryk maa tage Del i Affattelsen af Vedtægten.

Oyenbøll: Lige overfor det Tilsvær, der er kommen fra den ærede Ordfører til forskellige Bemærkninger fra min Side, kan jeg fatte mig meget kort, idet han jo, jeg havde nær sagt floge-ligen, gif udenom omtrent alle de Feil og Mangler, jeg havde udpeget i det foreliggende Endringsforslag; men der var dog et Par Punkter, han berørte, og hvor han navnlig mente i det ene Tilfælde, at jeg havde læst galt i Noget, som jeg ansaa for et Hovedpunkt, og som jeg derfor er nødsaget til at gjentage en Gang endnu. Den ærede Ordfører indrømmede, at der kan gives lavt liggende Jorder, som ikke ville have nogen Fordel af en Inddæmning, Jorder, for hvis Ciere det snarere er af Interesse en Gang imellem at faae dem overstyldede af Vandet end det Modsatte; det staar altsaa fast, at der gives saadanne Jorder. Jeg udtalte dernæst, at det var ubilligt at paalægge Cierne af saadanne Jorder at bidrage til Digeanlægget. Den ærede Ordfører sagde, at, naar jeg havde læst Slutningen af første Stykke, saa havde jeg ikke læst langt nok eller ikke læst rigtigt, naar jeg kunde faae dette ud deraf. Jeg vil tillade mig at oplæse de første Linier og spørge, om noget Menneffe, der har været Medlem af en Landvæsenkommission, vil driste sig til at lade være at medtage et saadant Stykke Jord, naar der staar: „Enhver Jordeiendom, som efter den Hvide, der gives Anlægget, vil nyde Beskyttelse af det, er pligtig at bidrage“. Ganste vist staar der senere, at Bidraget skal fastsættes i Forhold til den Nytte, den har af Beskyttelsen; men naar vi sige, at der er Jorder, som ingen Nytte vil have af et saadant Anlæg, men tværtmod vil have Skade deraf, og der alligevel staar,

at de skulle bidrage, lad det kun være 1 pSt., saa finder jeg, at dette blandt Andet er en meget væsentlig Feil i den Veiledning, der gives Landvæsenkommissionerne. Jeg skal ikke opholde mig ved de øvrige Ting, saa meget mere som den ærede Ordfører forbigit dem.

Saffner: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at fremsætte. Den høitærede Minister og ligeledes den ærede Landssthingsmand her lige overfor (Lobiesen) har lagt en overordenlig varm Interesse for Minoriteten i et dannet Digeanlæg for Dagen og har antaget, at denne ved den Ordning, der er foreslaaet af Udvalget, i væsentlig Grad vil blive krænkter. I saa Henseende kan jeg ingenlunde være enig enten med den høitærede Minister eller med den ærede Landssthingsmand. Jeg tror, at man ved at værne om Minoriteterne i den Grad, som er foreslaaet af Ministeriet, vil komme til, om ikke at umuliggjøre Digeanlæg, saa dog at vanskeliggjøre dem i allerhøieste Grad, og hvad angaar den Krænkelse, der vil kunne tilføjes Minoriteterne, synes man aldeles at overse, at det Forhold, hvori der skal ydes Bidrag til et Digelags Udgifter, er fastsat en Gang for alle ved Landvæsenkommissionens Kjendelse. Det er saaledes fuldstændig umuligt for Digelagets Majoritet at vakte Byrden over paa Minoriteten, uden samtidig at maatte deltage i Udgiften akkurat i det samme Forhold som Minoriteten. Jeg tror altsaa ikke, at der kan være Betænkelighed ved at blive staaende ved Udvalgets Forslag. Det ærede Medlem lige over for mig (Lobiesen) mente, at det var saa ganske klart, at Brugerne efter den Affattelsesmaaden, som Udvalget havde bragt i Forslag, maatte tages med, og til Styrke for sin Anskuelse anførte han Bestemmelsen i § 7. Han bemærkede, at Udvalget siger, at de Bidragydende ere Medlemmer af Digelaget, og § 7 siger, at Brugerne ere Bidragydere. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke har læst rigtigt. Jordeierne udrede Bidragene til Digelagets Udgifter, og disse refunderes dem af Brugerne; men man kan ikke sige, at Brugerne ere de egentlig Bidragydende.

Lobiesen: Ja, jeg giver jo det høitærede Medlem, der sidst talte, Ret i, at der staar, at Udgifterne refunderes af Brugerne; men jeg tror ikke, at Noget vil tvivle om, at den, af hvis Pung Udgiften gaar, maa anses for at være den, der bidrager — som der staar — til Digelagets Udgifter. Der staar ikke „udreder“ men „bidrager til Digelagets Udgifter“. Jeg vil dog spørge: Naar Loven giver en almindelig Regel om, at alle Bedligholdsomkostninger skulle udredes — om direkte eller ved Refusion — af Brugerne, vil man da sige, at Brugerne Intet bidrage til Bedligholdsudgifterne, eller vil man sige, at Brugerne bidrage til dem? Jeg turde dog tro,